

YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1. LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	2
1 §	Tavoite	2
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	2
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	2
4 §	Määritelmät	3
2. LUKU	JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN	3
6 §	Viemäriin johdettavaa jätevettä koskevat määräykset	3
7 §	Jätevesien esikäsittely	3
8 §	Kiinteistökohtaiset jätevesien käsittelymenetelmät	3
9 §	Jäteveden käsittelyjärjestelmien sijoittaminen	3
10 §	Kotieläinrakennusten jätevesien käsittely	4
11 §	Jäteveden käsittelyjärjestelmien huolto ja kunnossapito	4
12 §	Kuivakäymälät	4
13 §	Yritysten ja teollisuuden jätevedet	4
3. LUKU	VESIENSUOJELUA KOSKEVAT MUUT MÄÄRÄYKSET	4
14 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden, mattojen ja tekstiilien pesua koskevat rajoitukset	4
15 §	Pohjavesialueita koskevat rajoitukset	5
16 §	Lumenkaatopaikan sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely	5
4. LUKU	MÄÄRÄYKSET LANNAN KÄSITTELYSTÄ	5
17 §	Lannan varastointi ja levitys	5
18 §	Lannan patterointi	6
19 §	Kasvinsuojeluaineiden käyttö	6
20 §	Laiduntaminen	6
5. LUKU	HEVOSTALLIT JA JALOITTELUALUEET	6
21 §	Hevostallien ja jaloittelualueiden perustaminen ja hoito	6
22 §	Hevostallien ja jaloittelualueiden vähimmäisetäisyydet naapureihin	7
6. LUKU	ILMANSUOJELU	7
23 §	Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy	7
24 §	Kiinteistöjen kunnossapitotyöt	7
25 §	Jätteiden poltto sekä muu poltto	7
7. LUKU	JÄTTEIDEN KÄSITTELY	8
26 §	Jätteiden käsittely kiinteistöllä	8
27 §	Romujen ja jätteiden keräyskampanjat	8
28 §	Kuivakäymälät	8
29 §	Riistan käsittely	8
30 §	Yleisötilaisuuksien jätehuolto ja puhtaanapito	9
31 §	Tiedot mineraaliperäisten jätteiden käytöstä maaperän täyttöihin	9
8. LUKU	MELUN TORJUNTA	9
32 §	Meluilmoitusta (YSL 60§) edellyttävät toiminnot ja tapahtumat	9
33 §	Eriyisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käytön rajoittaminen	10
34 §	Tilapäinen asfalttiasema ja murskauslaitos	10
9. LUKU	KEMIKAALIEN KÄSITTELYÄ JA VARASTOINTIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET	10
35 §	Polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastukset	10
36 §	Maanalaisen säiliön käytöstä poistaminen	11
37 §	Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilyttäminen sekä säiliöiden sijoitus	11
10. LUKU	VALVONTA JA TARKKAILU	11
38 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	11

11. LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	12
39 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	12
40 §	Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	12
12. LUKU	VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET	12
41 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	12

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Nämä ympäristönsuojelumääräykset annetaan täydentämään ympäristönsuojelulakia ja siihen liittyviä asetuksia, joiden tavoitteena on ympäristönsuojelun edistäminen paikalliset olosuhteet huomioon ottaen.

Ympäristönsuojelulain perusteella annettavat valtioneuvoston tai ympäristöministeriön ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat säädösteknisistä syistä usein hyvin yleisluontoisia. Tämän vuoksi on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä, joissa voidaan mahdollisimman hyvin ottaa myös huomioon paikalliset olosuhteet ja esimerkiksi ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:n 1 momentin mukaan toimivalta ympäristönsuojelumääräysten antamisessa kuuluu kunnanvaltuustolle.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jonka tehtävät kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan hoitaa kunnan määräämä toimielin. Askolan, Myrskylän, Pornaisten ja Pukkilan kuntien ympäristönsuojeluviranomaisena toimii rakennus- ja ympäristölautakunta kunnanvaltuuston hyväksymän johtosäännön mukaisesti.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaisissa tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallintopakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Kuntien ympäristöhallintolain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa erikseen toisin säädetä.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin tämän lain mukaan luvanvaraista toimintaa taikka ympäristönsuojelulain 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat rakennusjärjestys ja jätehuoltomääräykset. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty välttämään tarpeettomia päällekkäisyyksiä ja ristiriitaisuuksia näiden määräysten ja muiden lakiin perustuvien asetusten tai päätösten kanssa.

4 § Määritelmät

Ympäristönsuojelumääräysten 4 §:ssä on selvitetty näissä määräyksissä käytettyjä termejä.

2. LUKU JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN

6 § Viemäriin johdettavaa jätevettä koskevat määräykset

Jätteistä, öljystä, rasvoista ja muista viemäriin kuulumattomista aineista saattaa aiheutua haittaa viemäri-laitteistolle ja jätevedenpuhdistamolle sekä niiden toiminnalle. Puhdistamon toiminnan häiriintyessä saattavat myös laitoksen päästöt kasvaa, mistä voi edelleen seurata myös vesistöjen pilaantumista.

Sadevesien ja muiden puhtaiden vesien johtaminen jätevesiviemäriin saattaa varsinkin runsassateisina aikoina ylikuormittaa puhdistamo, aiheuttaa ongelmia puhdistusprosesseissa ja heikentää puhdistustulosta.

7 § Jätevesien esikäsittely

Asianmukainen esikäsittely turvaa puhdistamon tai puhdistuslaitteen toiminnan.

8 § Kiinteistökohtaiset jätevesien käsittelymenetelmät

Talous- tai vapaa-ajan rakennuksissa syntyvien jätevesien hygieeninen haitta tulee poistaa ennen vesien johtamista vesistöön. Kevyen maaperäkäsittelyn katsotaan olevan riittävä puhdistusmenetelmä, jos vaikutusalueella ei ole talousvesikaivoja eikä johtaminen muutenkaan aiheuta haittaa naapureille.

Erillisestä rantasaunarakennuksesta tulevien määrältään vähäisien jätevesien johtaminen 20 metrin etäisyydelle rantaviivasta ei kaikissa tapauksissa ole teknisesti kohtuullisin kustannuksin mahdollista. Tämän vuoksi on perusteltua hyväksyä rantasaunan vähäisten pesuvesien imeyttäminen 20 metriä lähemmäksi rantaviivaa, mutta ei kuitenkaan saunan ja rantaviivan väliselle alueelle.

9 § Jäteveden käsittelyjärjestelmien sijoittaminen

Etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin ja rakennusjärjestykseen. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojellisia ja

toisaalta mm. mahdollisista hajuhaitoista johtuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisyä (YSL 3 § 1 mom). Suojaetäisyys talousvesikaivoon on jätetty osin avoimeksi, jotta siitä päätettäessä voitaisiin ottaa paremmin huomioon asiaan vaikuttavat paikalliset olosuhteet.

10 § Kotieläinrakennusten jätevesien käsittely

On tärkeätä ohjata myös kotieläinrakennusten, lähinnä maito huoneiden, jätevesien käsittelyä. Lisäksi kiinteistöllä on suositeltavaa yhdistää kaikki jätevedet samaan käsittelyjärjestelmään, jottei turhaan kuormiteta omistajaa tai luontoa päällekkäisillä järjestelmillä. Tavoitteena on vesistöjen ja pohjavedensuojelun lisäksi turvata terveellinen ja viihtyisä asuminen tiivistyillä haja-asutusalueilla.

11 § Jäteveden käsittelyjärjestelmien huolto ja kunnossapito

Jätevesistä aiheutuu haja-asutusalueilla vesistöjen ja pohjaveden kuormituksen ja pilaantumisen lisäksi muun muassa hygienia- ja hajuhaittoja. Pohjaveden ja pintavesien suojelun sekä jätevesistä aiheutuvien muiden haittojen estämiseksi on tarpeen antaa määräyksiä myös käsittelyjärjestelmien huollosta ja kunnossapidosta. Nämä määräykset ovat myös tarpeen valvontaa varten.

12 § Kuivakäymälät

WC-vedet ovat suurin ravinteiden ja bakteerien lähde jätevedessä. Kompostoimalla tai muutoin käsittelemällä käymäläjäte kuormitetaan vesistöjä vähemmän, koska käsittelyn aikana käymäläjätteen haitalliset bakteerit häviävät ja saadaan ravinteet hyötykäyttöön multana.

13 § Yritysten ja teollisuuden jätevedet

Pienyrittäjiä ja muita yrityksiä, joiden jätevedet on rinnastettavissa asuinkiinteistön jätevesiin, kohdellaan, kuten asuinkiinteistöjä, vesistöjen ja pohjavesien suojelun takia.

3. LUKU VESIENSUOJELUA KOSKEVAT MUUT MÄÄRÄYKSET

14 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden, mattojen ja tekstiilien pesua koskevat rajoitukset

Autojen, veneiden, koneiden ja muiden laitteiden pesusta katualueilla saattaa aiheutua yleisten alueiden viihtyisyyden ja virkistyskäyttömahdollisuuksien vähenemistä, sekä haittaa tai pilaantumisen vaaraa vesistölle, maaperälle tai pohjavedelle. Erityisen haitallista ympäristön kannalta on liuotinpesuaineiden käyttö.

Laajamittaisella ajoneuvojen pesulla tarkoitetaan ammattimaisen kuljetustoiminnan kaluston puhdistamista tai ajoneuvojen pesua yli 10 huoneistoa käsittävällä asuinkiinteistöllä. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muuta kuin ammattimaista toimintaa, esimerkiksi usean auton toistuva häiriötä aiheuttava pesu. Ammattimaisessa tai muussa laajamittaisessa ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesemisessä käytetään usein painepesulaitteita, liuotinpohjaisia pesuaineita sekä runsaasti vettä. Tällaisesta toiminnasta hallitsemattomasti

ympäristöön pääsevät pesuvedet ja niiden mukana kulkeutuvat ympäristölle haitalliset aineet aiheuttaisivat todennäköisesti pilaantumisvaaran alueen maaperälle ja pohjavesille. Haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi on pesupaikan täytettävä määräyksessä asetetut vaatimukset.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesussa syntyvän jäteveden pääsy ympäristöön aiheuttaa aina ranta-alueilla vesistöjen pilaantumisvaaran. Tämän vuoksi on perusteltua pesun kieltäminen ranta-alueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla, viemäröidyillä ja asianmukaisin erotinlaittein varustetuilla pesupaikoilla.

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu yleisillä ranta-alueilla ja vesistöissä on kielletty, mikäli käytetään pesuaineita. Huolehtimalla siitä, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön, vähennetään ravinteiden joutumista vesistöön sekä lisätään alueen yleistä viihtyvyyttä.

15 § Pohjavesialueita koskevat rajoitukset

Kieltämällä eläinten uitto ja muu vastaava pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta voidaan estää epäpuhtauksien (bakteerit jne.) joutuminen pohjaveteen ja edelleen juomaveteen. Erilaiset muutokset maaperän rakenteessa pohjavesialueilla saattavat vaikuttaa haitallisesti pohjaveden määrään. Lisäksi on rajoitettu pohjavesialueella olevien pohjavesialtaiden käyttöä toimintoihin, jotka voivat aiheuttaa pohjaveden laadun heikkenemistä ja vaarantaa sen käyttöä raakaveden lähteenä.

16 § Lumenkaatopaikan sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Lumenkaatopaikalle kulkeutuu usein lumikuormien mukana runsaasti erilaista jätettä ja haitta-aineita, jotka saattavat aiheuttaa ympäristön pilaantumista, kuten maaperän tai vesistöjen pilaantumista, roskaantumista ja yleisen viihtyisyyden vähentymistä. Tällä määräyksellä pyritään estämään edellä mainitut mahdolliset ympäristöhaitat.

4. LUKU MÄÄRÄYKSET LANNAN KÄSITTELYSTÄ

17 § Lannan varastointi ja levitys

Valtioneuvoston asetuksessa maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000) on säädetty kotieläinten lannan varastoinnissa ja käsittelyssä noudatettavista menettelytavoista. Määräys koskee kaikenlaista lannan varastointia ja levitystä.

Lannan levityksessä tulee huolehtia siitä, että levityksestä ei aiheudu vesistöjen taikka muiden vesilain 1 luvun 2 §:n mukaisten uomien tai altaiden pilaantumista. Ympäristönsuojelulain 8 §:ssä säädetty pohjaveden pilaamiskielto koskee myös lannan varastointia ja käsittelyä, joten pohjavesialueella on lannan levityksessä noudatettava erityistä varovaisuutta. Lietelantaa, virtsaa, säiliörehun puristenestettä ja puhdistamolietettä ei tulisi levittää varsinaisella pohjaveden muodostumisalueella pohjaveden hygieenisyyden turvaamiseksi ja pilaantumisen estämiseksi ja muuallakin pohjavesialueella sitä toivotaan vältettävän. Lietelannan, virtsan, säiliörehun

puristenesteen ja puhdistamolietteen sisältävät ravinteet ja bakteerit voivat helposti läpäistä pohjavettä suojaavan maakerroksen suoraan tai mahdollisten huuhtoutumien mukana.

Lannan sisältämät ravinteet aiheuttavat vesistöihin päästessään vesistön rehevöitymistä. Ravinteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on estettävä niiden pääsy vesistöön. Riittävien suojakaistojen jättäminen pilaantumiselle herkkien kohteiden ympärille on tarpeen, jotta lannassa olevat ympäristölle ja terveydelle haitalliset aineet eivät aiheuttaisi ympäristössä haitallisia muutoksia. Suojakaistojen käyttäminen on tehokas tapa estää lannan sisältämien ravinteiden huuhtoutumista viljelysmailta vesistöihin, koska liukoiset ravinteet, bakteerit ja torjunta-aineet pidättyvät suurelta osin suojavyöhykkeen maaperään ja kasvillisuuteen.

Kotieläinten lanta ja jätevesiliete saattavat tietyissä olosuhteissa maastoon levitettäessä aiheuttaa asuinalueilla ja niiden läheisyydessä kohtuuttomia hajuhaittoja. Lannan hajusta aiheutuvia naapuriin kohdistuvia haittoja voidaan vähentää ilmoittamalla kiinteistön omistajalle etukäteen. Pellon pikaisella muokkauksella vähennetään levityksestä aiheutuvia hajuhaittoja ja ammoniakkipäästöjä.

18 § Lannan patterointi

Lannan tilapäisestä varastoinnista lantapatterissa on säädetty nitraattiasetuksessa. Ilmoitusvelvollisuudesta on säädetty ko. asetuksessa ja näin ollen suodaan mahdollisuus viranomaisille valvoa, ja vaikuttaa siihen että patteroinnin ympäristövaikutukset jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

19 § Kasvinsuojeluaineiden käyttö

Kasvinsuojeluaineita käytetään lähes kaikessa peltoviljelyssä ja puutarhoilla. Aineiden myyntipakkauksissa on selostukset mm. käyttömahdollisuudesta pohjavesialueilla. Rajoittamalla kasvinsuojeluaineiden käyttöä 3 metriä lähempänä talousvesikaivoa, pyritään estämään pohjavesien pilaantumista.

20 § Laiduntaminen

Estämällä eläinten pääsy vesistöön vähennetään pintavesien pilaantumista.

5. LUKU HEVOSTALLIT JA JALOITTELUALUEET

21 § Hevostallien ja jaloittelualueiden perustaminen ja hoito

Hevostallit, lantalat, ulkoilutarhat ja ratsastuskentät voivat aiheuttaa vesistöjen ja pohjavesien pilaantumisriskin. Jaloittelualueiden määritelmät on tärkeä muistaa sen vuoksi, ettei laitumia sekoiteta näihin ympärivuotisiin alueisiin. Laitumella tarkoitetaan aluetta, joka säilyy käytön aikana (noin touko-syyskuu) kasvipeitteellisenä, ja jolla eläimille ei anneta lisäruokaa; muuna aikana alue on luonteeltaan ulkoilutarha.

22 § Hevostallien ja jaloittelualueiden vähimmäisetäisyydet naapureihin

Hevostallien määrä on lisääntynyt huomattavasti viime vuosina, ja niitä sijoitetaan melko pienillekin kiinteistöille. Esitetyillä vähimmäisetäisyyksillä voidaan yleensä ennaltaehkäistä hevostenpidosta aiheutuvia haittoja naapureille.

6. LUKU ILMANSUOJELU

23 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Savukaasujen mukana ympäristöön pääsevät epäpuhtaudet ja haju heikentävät ympäristön viihtyisyyttä ja terveydellistä laatua. Niistä saattaa lisäksi aiheutua haittaa myös yksityiselle omaisuudelle ja sen käytölle. Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuu käytettävän polttoaineen lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta. Tämän vuoksi on tärkeää tarkkailla käytössä olevien laitteiden kuntoa ja huolehtia siitä, että ne huolletaan säännöllisesti.

Savu taikka muun ympäristölle ja/tai terveydelle haitallinen aine tai yhdiste saattaa päästökohteen lähellä olevilla asuinalueilla ja muissa häiriintyvissä kohteissa aiheuttaa viihtyisyyden vähentymistä, haittaa omaisuudelle ja jopa terveydellistä haittaa. Tämän vuoksi tulee varsinkin taajaan asutuilla alueilla kiinnittää erityistä huomiota savukaasupäästöjen päästökohteiden oikeaan sijoittamiseen. Sijoittamisessa tulee ottaa huomioon häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasviston ominaisuudet sekä päästölähteen korkeus.

24 § Kiinteistöjen kunnossapitotyöt

Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat tietyissä olosuhteissa varsinkin taajama-alueella ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle asettamat ohjearvot. Leijuvasta pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi tulee katujen kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteet suorittaa siten, että haitat ovat mahdollisimman pieniä. Kastelemalla puhdistettava alue ennen koneellista puhdistusta voidaan toimenpiteestä aiheutuvia pölyhaittoja ehkäistä ennakolta.

Lehtipuhaltimien ym. vastaavien laitteiden käyttö hiekoitushiekan poistamiseen on taajama-alueella kielletty, koska kyseiset laitteet eivät ole suunniteltuja tähän tarkoitukseen ja ne aiheuttavat erityisen suurta pölyhaittaa toimenpidealueella.

25 § Jätteiden poltto sekä muu poltto

Jätteiden poltto on pääsääntöisesti kielletty, sillä hallitsemattomassa polttotapahtumassa syntyy haitallisia savukaasuja. Savukaasuista aiheutuu ympäristö- ja terveyshaittaa etenkin jos tulisijoissa poltetaan epäpuhtaita materiaaleja tai pakkausmateriaaleja. Joitakin jätejakeita voidaan kuitenkin hyödyntää polttoaineena myös pientaloissa. Kyllästämättömän ja pintakäsittelemättömän puun, risujen, oksien ja käpyjen polttamisesta tulisijassa ei arvioida aiheutuvan ympäristön pilaantumista tai kohtuutonta haittaa naapureille.

Taajama-alueella risujen, oksien, lehtien, olkien, heinien ja vastaavien poltosta saattaa aiheutua naapureille kohtuutonta räsytystä ja viihtyisyyden vähenemistä. Kulotusilmoitusten pääasiallinen tarkoitus on välttää palokunnalle tulevia erheellisiä hälytyksiä. Ilmoitus kulotuksesta ei ole mikään lupa, joka vähentää kulottajan vastuuta. Kulottaja on aina vastuussa siitä jos tuli karkaa ja aiheuttaa vahinkoa.

Kokkojen polttoa koskevat määräykset on annettu niistä mahdollisesti aiheutuvien ympäristö- ja terveyshaittojen estämiseksi. Kokon oikealla sijoittamisella voidaan estää suurin osa mahdollisista savuhaitoista. Ilmoitusvelvollisuus on asetettu, jotta tarpeettomilta palohälytyksiltä vältytään ja viranomaiselle suodaan mahdollisuus vaikuttaa kokon sijoittamiseen.

7. LUKU JÄTTEIDEN KÄSITTELY

26 § Jätteiden käsittely kiinteistöllä

Jätteistä saattaa aiheutua merkittävää ympäristön pilaantumista, jos niiden käsittely ei ole asianmukaista. Tiheään rakennetuilla alueilla voi jätteistä aiheutua hajusta tai tuhoeläimistä aiheutuvaa haittaa. Jätteistä ja jätteiden käsittelystä voi muodostua myös talousveden pilaantumisen riskiä. Määräykset ovat periaatteiltaan yhteneväiset Askolan, Myrskylän, Pornaisten ja Pukkilan kunnan jätehuoltomääräysten kanssa.

27 § Romujen ja jätteiden keräyskampanjat

Ympäristön viihtyisyyden säilyttämisen ja maaperän pilaantumisen ehkäisemisen kannalta on tärkeää, että keskitettyjen keräyspaikkojen sijainnista ja kampanjan muusta toteuttamisesta ilmoitetaan etukäteen. Tällä menettelytavalla voidaan vähentää naapureille kohdistuvia haittoja sekä varmistaa alueen jälkisiivouksesta vastaava taho. Keräyspaikan sopivuuteen liittyy myös alueen maaperä, vesistön läheisyys sekä suunnitellut toimenpiteet. Ympäristönsuojeluviranomaisella tulee olla mahdollisuus tarkistaa kampanjan asianmukainen toiminta kaikilta osin.

28 § Kuivakäymälät

Asianmukaisella hoidolla kuivakäymälöistä ei aiheudu hygieenistä tai muuta haittaa. Kuivakäymäläjätteen asianmukainen käsittely vähentää tautiriskiä ennen sen mahdollista hyötykäyttöä lannoitteena tai maanparannusaineena. Vaatimus ulkokäymälän alusastian tiiveydestä on annettu jotta käymäläjätteen ravinteet eivät pääse leviämään ympäristöön. Ulkokäymälästä saattaa aiheutua hajuhaittaa, minkä vuoksi sen sijoittamisessa on huomioitava riittävä etäisyys naapureihin.

29 § Riistan käsittely

Riistan käsittelypaikalla syntyvät jätteet saattavat aiheuttaa hajuhaittaa, mikäli jätteitä ei haudata riittävän syväälle maahan tai viedä käsiteltäväksi muualle. Lisäksi kotieläimet tai haittaeläimet

saattavat kuljettaa riistajätteitä ympäristöön, mikäli niitä ei ole asiallisesti haudattu tai säilytetty. Yksittäisen eläimen sisälmykset voidaan jättää maastoon, mikäli suolistuspaikka ei ole asutuksen välittömässä läheisyydessä, sillä kyseinen jäte on helposti maatuva ja häviää luonnonvaraisten eläinten ravinnoksi.

30 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto ja puhtaanapito

Yleisötilaisuudet saattavat joissakin tapauksissa kestää useitakin vuorokausia ja ne saattavat olla järjestettyjä yleisillä alueilla tai muilla keskeisillä alueilla, joten yleisen viihtyisyyden ja siisteyden ylläpitämiseksi on tapahtumapaikan yleisestä siisteydestä huolehdittava koko tilaisuuden ajan. Jätteiden lajitteluvélvoite koskee kaikkea toimintaa, ja tästä syystä yleisötapahtumilla on annettu vélvoite jätteiden lajitteluun.

Ympäristölle haitattomin tapa huolehtia yleisötilaisuudessa syntyvistä jätevesistä on johtaa ne yleiseen viemäriverkostoon. Mikäli viemäriin johtaminen ei ole mahdollista on vedet kerättävä tiiviiseen säiliöön ja toimitettava käsittelyyn. Tilaisuuden jätevesien määrä saattaa kävijämäärästä riippuen olla niin suuri, että niiden käsittelyä syntypaikalla ei voida ilman ympäristön pilaantumisen uhkaa toteuttaa.

Yleisen siisteyden sekä ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi on tärkeää, että tapahtumapaikalla on riittävästi käymälöitä yleisön vapaasti käytettävissä.

31 § Tiedot mineraaliperäisten jätteiden käytöstä maaperän täyttöihin

Jättemateriaalien hyödyntäminen saattaa merkittävässä mittakaavassa olla ympäristöluvanvaraista. Maanrakennustoimintaan on usein varsin edullisestikin tarjolla mineraaliperäistä purkujätettä. Pienimuotoisesti tällaisen jätteen hyödyntäminen ei ole ympäristöluvanvaraista, mutta mitään kiinteää rajaa luvanvaraisuudelle ei ole. Ilmoitusmenettelyn kautta voidaan suuressa mittakaavassa tapahtuvaa toimintaa suunnitteleva ohjata hakemaan ympäristölupaa. Samalla saadaan viranomaiselle tieto pienemmistä hankkeista ja näitä voidaan paremmin valvoa.

8. LUKU MELUN TORJUNTA

32 § Meluilmoitusta (YSL 60§) edellyttävät toiminnot ja tapahtumat

Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisesti toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallisesti ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta tai tapahtumasta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, mikäli toiminnasta aiheutuu melua, joka on voimakkuudeltaan, kestoltaan taikka toistuvuutensa vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytyksiä ei ole ympäristönsuojelulaissa yksiselitteisesti määritelty. Melun erityisen häiritsevyyden arviointi on tämän vuoksi arvioitava yksittäistapauksissa erikseen

ottaen huomioon paikalliset olosuhteet. Näillä määräyksillä on ilmoitusmenettelyä pyritty karsimaan ja kohdistamaan se vain merkityksellistä haittaa aiheuttaviin toimintoihin.

33 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käytön rajoittaminen

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö sekä melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on viihtyisyys- ja terveystaittojen ehkäisemiseksi ja riittävän häiriöttömän ajan varmistamiseksi kielletty yöaikana.

Määräystä ei ole yleisen turvallisuuden säilyttämiseksi ja elinkeinonharjoittajien oikeudenmukaisen kohtelun turvaamiseksi ulotettu koskemaan yhteiskunnan toiminnan taikka elinkeinon harjoittamisen kannalta välttämättömiä tilapäisiä tai kertaluonteisia toimintoja.

34 § Tilapäinen asfalttiasema ja murskauslaitos

Asfaltin valmistuksessa ja murskaamon toiminnassa syntyy mm. ilman epäpuhtaus- ja melupäästöjä, jotka voivat lähellä olevissa häiriintyvissä kohteissa ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle ja melutasolle asettamat ohjeavrot ja siten aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lisäksi toiminnoissa käsiteltävät polttoaineet ja kemikaalit sekä niissä syntyvät jätteet saattavat aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa. Ilmoitusvelvollisuudella varmistetaan, ettei lyhytaikaisestakaan murskauksesta tai asfalttiaseman toiminnasta aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa mahdollisesti lähistöllä sijaitsevissa häiriintyvissä kohteissa.

Murskauksen ja asfalttiaseman toiminta-aikarajoitus perustuu häiritsevän melun rajoittamiseen ja luonnonrauhan säilyttämiseen.

Kiinteä tai sellainen tietylle alueelle sijoitettava siirrettävä murskaamo, asfalttiasema tai kalkkikiven jauhuslaitos, jonka toiminta-aika vuodessa on vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristölupaa YSA 1.1 §:n kohdan 7 e mukaisesti.

Asfaltin valmistusaseman sijoittaminen pohjavesialueelle ilman ympäristölupaa on kielletty pohjaveden pilaantumisvaaran vuoksi.

9. LUKU KEMIKAALIEN KÄSITTELYÄ JA VARASTOINTIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

35 § Polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastukset

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien turvallinen varastointi edellyttää annettujen säilytysohjeiden noudattamista. Ohjeiden vastainen käsittely ja varastointi lisää ympäristöonnettomuuden riskiä. Kappaletavarana säilytettävät kemikaalit on säilytettävä siten, että mahdollisen vuodon sattuessa kemikaalia ei pääse ympäristöön.

Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan ympäristön pilaantumisvaaran. Pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisvaaran vuoksi maanalaisten

kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesi- ja ranta-alueille on kielletty ilman erityistä, painavaa syytä.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastosäiliöiden kunto tulee säännöllisin tarkastuksin varmistaa mahdollisten vuotojen tai muiden turvallisuuden kannalta merkittävien vikojen havaitsemiseksi. Tarkastusten avulla voidaan ennaltaehkäistä onnettomuuksia, jotka ovat seurausta laitteistojen huonosta kunnosta ja kulumisesta. Maanalaiset öljysäiliöt ovat varsinkin ikääntyessään usein ympäristöriski, koska niiden mahdollisia vuotoja on vaikea havaita. Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastamisesta on määrätty kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83).

36 § Maanalaisen säiliön käytöstä poistaminen

Ympäristön pilaantumiskäytön minimoimiseksi olisi tärkeää, että käytöstä poistetut öljysäiliöt poistetaan maaperästä. Turvatekniikan keskuksen hyväksymät toiminnanharjoittajat suorittavat öljysäiliöiden puhdistuksen ja tarkastuksen, jolloin öljysäiliön mahdollisista ympäristövaikutuksista saadaan luotettavaa tietoa. Öljysäiliön maahan jättäminen vaatii tapauskohtaista harkintaa viranomaisilta, ja siitä syystä kiinteistöomistajan tulee olla etukäteen yhteydessä viranomaiseen, mikäli epäilee että säiliötä ei ole mahdollista kaivaa pois maaperästä. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on varattava mahdollisuus tarkistaa kaivanto, mistä öljysäiliö on poistettu, jotta voidaan varmistua maaperän puhtaudesta ennen kaivannon täyttämistä.

37 § Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilyttäminen sekä säiliöiden sijoitus

Maaperän ja pohjaveden saastumisen ehkäisemiseksi on nestemäisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien maanpäälliset varastosäiliöt sijoitettava vuotojen varalta tiiviille alustalle tai vaihtamalla säiliöt kaksivaippaisiin malleihin. Laponestolaitteet estävät säiliön hallitsemattoman tyhjenemisen. Säiliön sijoittamisella on merkittävä vaikutus mahdollisen onnettomuuden ympäristövaikutusten leviämisessä. Polttonesteenjakelusta ajoneuvoihin aiheutuu maaperän ja pohjaveden pilaantumisenvaraa ylitäytön tai muun onnettomuuden tai vahingon kautta. Tästä johtuen polttonesteen jakelupaikan alustan tulee olla tiivis ja saatavilla riittävästi imeytysaineita mahdollisen vuodon tai valuman talteen keräämiseksi. Myös kemikaalisäiliöiden käsittely- ja varastointipaikoilla tulee olla imeytysainetta mahdollisen vuodon tai valuman talteen keräämiseksi.

10. LUKU VALVONTA JA TARKKAILU

38 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin 6. kohdan mukaisesti määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. YSL 83.1 §:n 1. kohdan nojalla viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. Myös viranomaiset ovat tarpeen tullen velvollisia antamaan tietoja. Lisäksi on huomattava että YSL 5 §:n mukaisesti

kaikilla ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittajilla on velvollisuus olla selvillä toimintansa vaikutuksista.

11. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

39 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä erityisesti mainituin perustein. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja sitä koskeva asia tulee käsitellä hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti.

40 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu yleisesti noudatettaviksi niissä erityisesti määrättyin poikkeuksin. Määräysten rikkomisen tai laiminlyönnin oikaisemisesta on säädetty ympäristönsuojelulain 13. luvussa ja rangaistussäännöksistä 116 §:ssä.

12. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

41 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunnanvaltuusto päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 19 §:ssä on säädetty. Määräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoituksen kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun sitä koskeva kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samalla tavoin on kuulutettava myös ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.